

Melankoliens melodiøse mester

Niels Skousen er en storyteller, der er værd at lægge øre til

VOSTRUP: Danmarks mest poetiske protestsanger gav torsdag aften 150 tilhørere i en unik oplevelse i Vostrup Musikhus.

Når ordet protestsanger stadig klæber til Niels Skousen, skyldes det hans fortid som frontfigur på den danske musikscenes venstrefløj i 1960'erne og 70'erne.

En fortid, som han gerne vedkender sig, og der var da også et strejf af afslappet hippiestemning over hans koncert. Men på den fede måde.

Tidløs

For det er der er ingen politiske slagord i Niels Skousens sange, men en stille melankolsk protest og indlevelse. Det gør dem så langtidsholdbare, at man skal kende og huske dem for at vide, at de ikke er nye.

Visen om Jens Christian, der skyder et par tilfældige mennesker ned, er lige så aktuel som Skousens sange fra dette århundredes cd'er »Dobbelt-syn« og »Daddy Longleg«.

Begge titelnumre var blandt de tidløse tidsbilleder, som blev præsenteret ved koncerten, hvor Niels Skousen efter en lidt famlende start hurtigt fandt melodien. Det skete i forrygende samspil med de to unge guitarister Jonas Struck og Rune Kjeldsen og et intenst lyttende og medlevende publikum.

Unik

Hvor original og stor en storyteller og sproglig mester Skousen er, beviste han i blandt andet i »Klokkerne ringer«. Her skabte han så stærke og levende billeder, at hekseafbrændingen i Ribe i 1641 kørte som en film for det indre øje.

Ligesom de fleste af hans sange er den samtidig en indirekte kommentar til verden anno 2007. Smukkeste og mest nærværende er dog skildringerne af hverdagsskæbner og -situationer som den bevægende »Roser og sne« og »Vi gir og ta'r«.

Niels Skousen skaber med sin originale lyd og sprog et helt unik univers, som det er værd at gå ind i. Bifaldet bragede da også løs og fortsatte længe efter ekstranummeret »Herfra hvor vi står«.

★★★★☆

Af Lena Jeppesen

lena@bergske.dk